

„Szivárvány” Versmondó Verseny

Kortárs gyermekversek 3-4. osztályosoknak

Verslista

1. Farkas Beáta: Lecke https://koltogeto.blog.hu/2010/05/21/gyereksegek_az_aranysityakbol
2. Finy Petra: Lent a Dunna parton <http://tiltingourheadsup.blogspot.com/2015/08/finy-petra-lent-dunna-parton.html>
3. Finy Petra: Miskeri-maskara bál <https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6755934>
4. Garaczi László: Bekapcsolom a gépemet https://vargarockzsolt.blog.hu/2017/01/31/garaczi_laszlo_plazmabal
5. Hárs Anna: Estimese <http://csodaceruza.hu/?p=3196>
6. Kovács András Ferenc: Friss tinta, tinta, tinta! https://www.3szek.ro/load/cikk/20992/kovacs_andras_ferenc:_friss_tinta_tinta_tinta_koszontjuk_az_otveneves_koltot
7. Lackfi János: A szél hőstettei <https://www.lackfi-janos.hu/a-szel-hostettei/>
8. Lackfi János: Ami az égből hullik <https://www.lackfi-janos.hu/ami-az-egbol-hullik/>
9. Lackfi János: Fiúk dala <https://www.lackfi-janos.hu/fiuk-dala/>
10. Lackfi János: Graffiti <https://www.lackfi-janos.hu/graffiti/>
11. Lackfi János: Lányok dala <https://www.lackfi-janos.hu/lanyok-dala>
12. Lackfi János: Lézerlámpa <https://www.lackfi-janos.hu/lezerlamp/>
13. Lackfi János: Mobil etüdek (részlet) Csörögj! <https://www.lackfi-janos.hu/mobil-etudok/>
14. Lackfi János: Mobil etüdek (részlet) Figyelj! <https://www.lackfi-janos.hu/mobil-etudok/>
15. Lackfi János: Verne Gyula méricskél <https://www.lackfi-janos.hu/verne-gyula-mericskel/>
16. Lackfi János: Világturmix <https://www.lackfi-janos.hu/vilagturmix/>
17. Nyulász Péter: Elmondom anyunak https://koltogeto.blog.hu/tags/r%3Aaktu%C3%A1lis_kedvenceink

18. Orgoványi Anikó: Zeneiskola <http://www.operencia.com/orgovanyi-aniko-zeneiskola/>
19. Szabó T. Anna: Famese <https://koltogeto.blog.hu/2017/03/03/famese>
20. Szabó T. Anna: Jó reggelt! <http://szabotanna.com/versek/gyerekversek/szabo-t-anna-jo-reggelt/>
21. Szabó T. Anna: Saját kézzel <http://szabotanna.com/versek/gyerekversek/szabo-t-anna-sajatkezzel-adventi-kalendarium-20/>
22. Szabó T. Anna: Származás <http://szabotanna.com/versek/gyerekversek/szabo-t-anna-szarmazas/>
23. Tóth Krisztina: A tigris https://koltogeto.blog.hu/2015/10/25/toth_krisztina_a_tigris
24. Tóth Krisztina: Filctollak <https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6856843>
25. Tóth Krisztina: Fogas kérdés <https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6856843>
26. Tóth Krisztina: Levél a nyúlnak <https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6856843>
27. Tóth Krisztina: Lusták dala https://koltogeto.blog.hu/tags/r%3Aaktu%C3%A1lis_kedvenceink
28. Tóthárpád Ferenc: Faggató <http://www.operencia.com/totharpad-ferenc-faggato3/>
29. Varró Dániel: Email <https://verspatika.wordpress.com/2009/02/03/varro-daniel-email/>
30. Zalán Tibor: Bodónak a tavaszról <https://www.irodalmijelen.hu/2015-aug-10-1701/bobonak-tavaszrol-zalan-tibor-nagyalmos-ildiko-gyermekversei>

Farkas Beáta

Lecke

https://koltogeto.blog.hu/2010/05/21/gyereksegek_az_aranysityakbol

Farkas Beáta: Lecke

Holnapra
meg kell írnom a verset
a kedvenc helyemről a kerületben.
Ez könnyű.
A kedvenc helyem az öreg fotel a sarokban,
ahol lehet álmodozni,
és látom az óriási gesztenyefát -
meg egy kicsit a tévét is, oldalról.
Bár szerintem Edit néni nem erre gondolt.
Csak tudnám, hogy mire.
Mindegy, a műfüves focipályáról fogok írni.
Tavaly lerajzoltam egy pályázatra,
mégsem én nyertem meg.
Szerintem jól rajzolok,
csak a focipálya nem elég izgalmas látvány,
vagy a zsűriben ültek olyanok,
akik nem szeretnek focizni.

Kéne rím, de nem jut eszembe
egy se.
De. Egy.
Igaz, ezt már kitalálta valaki más.
Nem baj, házi feladatnak jó lesz:

Műfüves a focipálya,
minden áldás szálljon rája!

Finy Petra

Lent a Dunna-parton

<http://tiltingourheadsup.blogspot.com/2015/08/finy-petra-lent-dunna-parton.html>

Mindig csak itt a bűdös kocsik között mászkálunk Anyával,
Meg a kemény betonon, esetleg a buborékos aszfalton,
De az csak nyáron pukkadós puklis, így azt sem élvezem,
Mennyivel jobb lenne valami puha dolgon
Sétálni, mint például a Dunna-parton,
Halottam a Nagymama szomszédjától,
A Tekla nénitől, akinek olyan pici kutyája van,
Mint az én felhúzhatós tacsóm,
Csak az nem tacsó, hanem nyihaha,
Nem viccelek, ilyen fajtájú kutya, és egyáltalán nem ló,
Szóval a Tekla néni a Dunna-partra jár
Ezzel a tenyérbe mászó kutyával,
Mert mindig ott tartja a tenyerében, lehet,
Hogy nem tud járni szegényke, mert
Olyan kicsik a lábai,
De ott a Dunna-parton mindenestre remek kilátás van,
Meg sok-sok veréb, galamb, kukac, cserebogár, pillangó,
Egy egész állatsereg elfér az alatt a paplan alatt,
Mert a Dunna-part nem más, mint egy hatalmas fincsi
Dunna, csak ide nem aludni járnak az emberek,
Hanem ébren lenni és remeket kilátni.

Finy Petra

<https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6755934>

Garaczi László

Bekapcsolom a gépemet

https://vargarockzsolt.blog.hu/2017/01/31/garaczi_laszlo_plazmabal

Bekapcsolom a gépemet

Bekapcsolom a gépemet,
ziregjen, zörögjön!
Letöltöm az emailemet,
csiregjen, csörögjön!

Ha lefagyik, én felhívom
a Zsoltot, a Zsoltot,
javítsa ki, amit múltkor
elrontott, elrontott!

Elhozza, de elhozza a
vinyóját, vinyóját,
de sokat kér egy órára,
nemjóját, nemjóját!

Újrahúzza a gépemet
a Zsolti, a Zsolti,
cserébe a képeimet
letölti, letölti.

Mikor végre lelép Zsolt a
lakásból, lakásból,
netezhetek vakulásig
látástól, látástól.

Hárs Anna

Esti mese

<http://csodaceruza.hu/?p=3196>

Egyszer volt, hol nem volt,
volt egyszer egy béka;
senki sem láthatta –
rajta volt egy véka.

Ezért a békának
nehéz volt a sorsa,
nem tudta, mi is az
élet sava-borsa.

Azt hitte, a világ
annyi csak, mit ő lát,
hiszen nem ismerte
Unciát, a mélát.

Uncia zöldhasú,
csinos békalányka,
és volt egy sejtése,
elég haloványka.

Megfordult fejében,
talán van egy véka,
s alatta ott lapul
egy szép fiúbéka.

De amint mondtam
Uncia nem vérmes,
ezért lesz a mese
befejezte rémes.

Nem talál egymásra
a két kicsi állat...
De most már késő van,
ne vonogasd vállad!

Adok még két puszit,
és aludj el szépen.
Elfáradt anya is,
elalszik a széken.

Kovács András Ferenc

Friss tinta, tinta, tinta!

[https://www.3szek.ro/load/cikk/20992/kovacs_andras_ferenc: friss tinta tinta tinta koszontjuk a z otveneves koltot](https://www.3szek.ro/load/cikk/20992/kovacs_andras_ferenc:_friss_tinta_tinta_tinta_koszontjuk_a_z_otveneves_koltot)

Földdja fent a holdat

Az éji téntaoldat

Ma este még kicsordul

Csillagfény sem csikordul

Alusznak kósza macskák

Malackák jó lovacskák

Nem leng a régi hinta

Terjeng az égi tinta

Nincsen több ugra-bugra

Álom száll kengurukra

Nincsen víg ugri-bugri

Alszik Balu Maugli

Majom méhecske medve

Durmol végleg feledve

Hogy vadmézet nyalinta

Nincs hinta meg palinta

Most nem lehet lovazni

Papírdarabkán pacni

Földdja fent a holdat

Az éji téntaoldat

Folt szunnyad így az irkán

Nyugszik Bagira Sir Kán

Bölcs nyúl ravaszdi róka

S a rozzant óraműben

Elpilledt kis manóka

Álmában ring az inga

Szivárgó ritka tinta

Hegyek sorára csordul

S a szó a szó a szó is

Más oldalára fordul

A nincs jelenbe olvad

Földoldja fent a holdat

Az éji téntaoldat

Friss tinta tinta tinta

Aludj kincsem ma hol vagy

Krisztinka tinka tinka

Lackfi János

A szél hőstettei

<https://www.lackfi-janos.hu/a-szel-hostettei/>

Ma délután váratlanul
Az égbolt hipp-hopp elborult,
Jeget fröcskölt, havat köpött
Még ilyen égiháborút!

A duhaj szél nekieredt,
Villanydrótokon hegedült,
És kicibált pár nagy fenyőt,
Mely aztán a tetőkre dült.

Megpucolta a házakat,
Cserepekkal diszkoszozott,
Összegyűrt néhány kerítést,
Felpöckölt néhány oszlopot.

Hát jól berúghatott a szél,
Hogy ennyi sok kárt okozott,
Most elbújt a bokrok közé,
Mámorát kialussza ott.

Mi bejártuk az utakat:
Tört üveg, ágak, törmelék,
Üvegszilánk, távvezeték,
Ki erre jár, még belelép.

Velünk jött Bogáncs, a kutyánk,
Bőszen szaglászta a szelet,
És egy letört ágdarabot
A zsákmányából elszedett.

Lackfi János

Ami az égből hullik

<https://www.lackfi-janos.hu/ami-az-egbol-hullik/>

Hullik az égből a Csipkerózsza,
lenyitható furgonplatóra,
szúr a böszme rakomány tüske,
véres tőle a kémény füstje.

Hullik az égből Jancsi, Juliska,
velük egy nagy kondér puliszka,
nagykerékű dzsip megpúpozva,
hason egy munkás falatozza.

Hullik az égből a kis Piroska,
egy mikrobuszra, szép pirosra,
vörösboros a sofőr mancsa,
fülig bordón öleli Ancsa.

Hullik az égből Hamupipőke,
egy teherautó tele tőle,
fűvön és fán a hamu göndör,
a rádióból hamu bömböl.

Hullik az égből a Hófehérke
egy óriás Ifa rakterére
hozza-viszi, teríti széjjel,
fényes nappal lesz majd az éjjel.

Lackfi János

Fiúk dala

<https://www.lackfi-janos.hu/fiuk-dala/>

Az összes lány dilis,
azt, hogy miről susog,
hiába is vered,
nem mondja meg: titok.

Mind kastélyban lakik,
van húsz aranylova,
de azért nem lovon
hozzák a suliba.

Kertjükben egy fa van,
igazgyöngyöt terem,
szekrényükben csoki,
cukor töménytelen.

A falból zene szól
náluk, ezt szeretik,
táncol, pörög-forog
éjt-nappal mindegyik.

A ruhájuk selyem,
gyémántjuk igazi,
már ha ezt a mesét
valaki beveszi.

Mind nyelvet nyújtogat,
s ha felrúgod ezért,
bőg és árulkodik:
még te kapsz büntetést.

Körmükre szíveket
tollukkal festenek
kibírhatatlanok,
s belénk szerelmesek.

Lackfi János

Graffiti

<https://www.lackfi-janos.hu/graffiti/>

Van itt ez a graffiti-ügy,
Hát tudod, olyan tipikus.

Úgy bosszant, mikor feltűnik
Egy épp felújított ház falán,
Torz ákombákom, amelyet
Csak az ért, aki odafújta,
És képtelen lenne valaha is
Éveknek monoton során
Összespórolni annyi pénzt,
Hogy a házat nagy nehezen
Felújíttassa rendesen,
Az érti még, akinek így üzent,
S ki fentiekre szintúgy képtelen,
Csak él a világba bele,
Semmi tartás, se szorgalom,
Mind laza, mint egy rágógumi,
S mint kínai bölcs, közönyös.

És úgy bosszantanak azok
A savanyú vénemberek,
Kik képtelenek megérteni
Ezt a nemzedéket, amely
Túl van tudáson és időn,
Fuldoklik szeméthegey alatt,
Melyet fejére zuhintanak
A magunkfajta okosok,
Bankárok és sajtóguruk,
Így ő a kispolgár rendezett,
Kiglancolt falain üzen,
Hogy nincsen rendben semmi sem,
Esélytelen a szeretet,
Mechanika a szerelem,
És üvölteni kellene,
De az üvöltés szabadalom,
Százalékot fizetsz utána
Egy multinak, melynek a világban
Mindenhol van telephelye.

Ezt nem értik a vénemberek,
Az ilyenek, mint például én.

Lackfi János

Lányok dala

<https://www.lackfi-janos.hu/lanyok-dala/>

Azt mondják a fiúk,
nyávogunk, selypegünk,
játszani nem lehet
semmi jót se velünk.

De ők tiszta hülyék
földön fetrengenek,
egymás fejét verik,
s azt mondják, ez remek.

És egymást lökdösik,
rúgják, labda sehol,
azt mondják, ez foci,
ruhájuk csupa por.

Autókártyázva meg
összevesznek azon,
hogyan hány köbcenti a
hengerűrtartalom.

A lányvécébe is
bejönnek a fiúk,
vízzel locsolnak ők,
mi meg sikoltozunk.

Kiteszik lábukat,
benne hasra esünk,
azt mondják, van hajunk,
azt mondják, nincs eszünk.

A fenekünk alá
ők tesznek rajzsöveget,
békén nem hagynak, és
belénk szerelmesek.

Lackfi János

Lézerlámpa

<https://www.lackfi-janos.hu/lezerlamp/>

Fiam kapott egy lézerlámpát
(sajnos tőlem), azóta már
pici piros pötty ugrabugrál
mindenfelé, amerre jár.

Piros pötty van az utcátáblán,
az öregnéik szatyraiban,
lányok copfján, fiúk kabátján,
azzal játszik a macska kinn.

Piros mezt kap a pók a sarokban,
piros bogyó a téli fán,
piros gyógyszer vizespohárban,
piros fülbevaló Katán.

Este diszkóznak nálunk a lányok,
ugrabugrálnak, zeng a ház,
mint varázskör, parásvirágok,
rajtuk piros sugár cikáz.

Egy autós bácsi csöngetett be,
hogy az ablakból valaki
piros lézerrel szembelőtte,
s majdnem a falnak ment neki.

Lackfi János

Mobil-etüdök

részlet

<https://www.lackfi-janos.hu/mobil-etudok/>

4. Csörögj rám!

Csörögj rám, elég egyszer,
a kabátomban hagytam,
vagy elnyomja a paplan,
mindegy, ez jó lesz tesztnek.

Csörögj rám, elég egyszer,
nem veszem fel, na látod,
csak így meglesz a számod,
el is mentettem, nesztek.

Csörögj rám, elég egyszer,
külföldön nagyon drága,
bár az egész világra
a legjobb csomag, asszem.

Csörögj rám, elég egyszer,
benne van a naptáram,
mindenkinek a száma,
lenémítottam, persze.

Csörögj rám, elég egyszer,
múltkor sírtam, azt hittem,
tisztára, hogy Úristen:
az életem veszett el.

Lackfi János

Mobil-etüdök

részlet

<https://www.lackfi-janos.hu/mobil-etudok/>

3. Figyelj!

Figyelj, ha most leteszed,
kapsz külön csengőhangot,
amit hacsak meghallok,
már tiszta ideg leszek.

Figyelj, ha most leteszed,
legalább ki ne kapcsolj,
egyél, igyál vagy pancsolj,
hallani akarom az életed.

Figyelj, ha most leteszed,
az irtó nagy parasztság,
annyi tahó mobilozik manapság,
ez kultúra kérdése, veszed?

Figyelj, ha most leteszed,
ha meghallom a kattánást,
kinyomlak, mint egy pattánást,
és többé fel nem veszem.

Lackfi János

Verne Gyula méricskél

<https://www.lackfi-janos.hu/verne-gyula-mericskel/>

A szárazföldi mérföld
Az hányszor akkora?
Attól függ, angol mérföld
Vagy éppen francia.

Egy csomó, az milyen gyors?
Hánnyal megy egy hajó?
Csomó csak tengeren van,
Ott viszont egy csomó.

Hány uncia az egy font?
Hány kiló az egész?
Vajon ha inch-csel mérek,
Az már incselkedés?

Hány láb magas vagyok most?
S a kezem mennyi láb?
Hogy lehet, hogy a lábam
Három láb legalább?

Lackfi János

Világturmix

<https://www.lackfi-janos.hu/vilagturmix/>

Gyümölcsöket szeletelek,
Turmixgépbe beleteszek

Alma-körte-banán-eper
Szeleteket, no meg tejet.

Ami kijön, pépes, remek,
Édebbb, mint mézek, dzsemek,

Krémesebb, mint puding lehet:
Alma-körte-banán-eper,

Egyik se, de mindegyiket
Benne mégis érezheted.

Nézegetek meg fülelek,
Tapogatok, ízlelgetek,

Szimatolok rengeteget,
Mindenfélét gyűjtögetek

Fűíz, vízíz meg ételek,
Savanyúak meg édesek,

Fűszag, vízszag, gyanta szaga,
Zörgés, morgás, világzene.

Rétek, rigók meg egerek,
Eső-szelet, napfény-szelet.

Puhák, csúszósak, érdesek:
Unalmasak, érdekesek...

Teletöltöm a fejemet,
Világnagy turmixgép lehet.

A világ benne kevereg,
Már szinte szét se szedheted.

A macskának répafeje,
A gyantának békaszága,

A napfénynek mézhidege,
A sziklának madárteje...

És ez a furcsa egyveleg
Kesernyés, savanykás lehet,

De ha behunyom szememet,
Minden turmixnál édebbb.

Nyulász Péter

Elmondom anyunak

https://koltogeto.blog.hu/tags/r%3Aaktu%C3%A1lis_kedvenceink

Mostantól május van, nemsoká vasárnap,
gondoltam költök egy verset a mamámnak.
Jól csengő, dallamos rímeiket keríték,
megfestem velük a szivárványszíneket.

Első az ibolya, aztán a kék,
sötét és világos miként az ég.

Füvek és levelek festenek zöldet,
pitypangok sárgába felöltözködnek.

Narancs a kertből a vízililiom,
végül a piros, a rózsaszírom.

Szerintem jó kis vers, vagyis hogy remélem,
többre még nem képes szerényke személyem.
Olyan a ritmusa, akár a szív dobban,
legjobban vágyom rá, hogy egyszer elmondjam,
amikor hazaérsz, elibéd szaladva:
Anyukám szeretlek, ugorj a nyakamba!

Orgoványi Anikó

Zeneiskola

<http://www.operencia.com/orgovanyi-aniko-zeneiskola/>

Hej, a zeneiskola,
az aztán a csoda!
Oda jár a hegedű,
meg a zongora!

Gordonka, a tanárnő,
belép az osztályba,
kezében a vonója,
mint egy varázspálca.

FigyeljeteK gyerekek,
kezdődik az óra!
Nyújtózik a harsona,
jótanuló módra.

Illeg-billeg a gitár,
nem megy még a lecke,
megböki a fuvola,
vicces most a kedve.

Megszólal a klarinét,
köszörüli torkát,
rákontráz a trombita,
elnyomja a hangját.

Rájuk morog a tuba,
csücsörít a szája:
Hol az összhang gyerekek?
Figyeljünk egymásra!

Nagyot mordul a nagydob,
döngeti a taktust,
összecsap a cintányér,
élvezi a ritmust.

Zeng az egész iskola,
mint kasban a méhek,
kezdődhet már a koncert,
szárnyalhat a lélek!

Szabó T. Anna

Famese

<https://koltogeto.blog.hu/2017/03/03/famese>

Volt egyszer egy facsalád,
nem volt családfája,
a sok kicsi facsemete
csak felnyurgult, úgy nőtt bele
a faiskolába.

„Értitek a faanyagot?
Minek vágtok fapofát?”

Így faggatta őket legott
a fatanár uraság.

De a sok kis facsemete
inkább csak fagotzott,
fabulákat fabrikált, vagy
fafagyit falatozott,
de a fatudományokhoz
fajankónak bizonyult,
a többi fakocka fejhez
sehogyan se viszonyult.

Eladdig, hogy a fatanár
elfakulva kifakadt:

„Hű, favilla, fakarika!

Ki, fakanál, ki, fakard!

Azt a fancsali fajzatát!

Na, majd megraklak, ne félj!

Fakupa lesz belőletek,

vagy fakutya, sőt, fahéj!

Nem famulus! Mért

kupáljam hát akkor fafejetek?

Ilyen fanyar és fantaszta

fákat nem is ismerek!

Faramuci, faragatlan

farizeus farakás!”

Addig-addig ordított,

míg berekedt a fatanár,

belefásult, és belátta,

hogy fatális tévedés

ennyi bunkó, tuskó fattyat

tovább nyesegetni, és –

„Fabatkát se ér”-t kiáltva –

nem engedte őket többet

soha a faiskolába.

Így telt hát be a fa-fátum
a pofátlan fapofákon.

Szabó T. Anna

JÓ REGGELT!

<http://szabotanna.com/versek/gyerekversek/szabo-t-anna-jo-reggelt/>

Apa, apa, apa, a paplan!
Ne húzd a fejedre, jó?
Tudom, hogy hajnali hat van,
de a vasárnap nekünk való!

Játszsz velem, jó? Apa, kérlek!
Bújj ki az ágyból, gyere!
Hoztam a robotom, nézd meg!
Most végre játszatsz vele!

Apa, apa! A papucs itt van:
húzd fel, és adj kakaót!
Apa, apa, a palacsinta!
Megég, ha sokat hagyod!

Apa, apa, a papír, látod?
Rajzoltam apa-palotát!
Ez lesz a saját világod,
ahol minden csupa apaság.

Van benne íróasztal,
műhelyt is festek neked,
meg szőnyeget, azon fekszel,
és rajtad ugrál,
és téged gyomroz
az összes gya-gya-gya,
az összes gye-gye-gye,
az összes gye-gye-gyereked!

Szabó T. Anna

Saját kézzel

<http://szabotanna.com/versek/gyerekversek/szabo-t-anna-sajatkezzel-adventi-kalendarium-20/>

Öntsünk szappant, öntsünk gyertyát,
kössünk csuhét, fonjunk szalmát,
varrjunk apró bársonypárnát,
tegyünk bele levendulát!

Látod, én is angyal vagyok:
meglepetést tartogatok!
Saját kézzel készítem,
beleteszem a szívem.

Dióbogárka, papírpohárka,
gyöngy-nyaklánc, tálka, festett madárka,
gyurmavirágcsokor és rongybaba,
párnahuzatból lámpabura,

habzsák, babzsák, filc-szívecske,
mécsestartó telefestve,
plusz egy díszes képkeret –
beleteszem képemet!

Szabó T. Anna

Származás

<http://szabotanna.com/versek/gyerekversek/szabo-t-anna-szarmazas/>

Ha sorba állna az összes apám,
a Földet is körbeérnék,
totemoszlopuk az úrig elérne,
nem is látnám a végét.

Édesapa, nagyapa, dédapa és ükapa,
szépapa és ósapa,
apa, papa, csak apa!

Arcuk hasonló, mégis más,
csupasz, szakállas vagy borostás,
de a szemük épp olyan, mint az enyém,
mert belőlük lettem, miattuk lettem,
őnekik lettem én.

Édesapa, nagyapa, dédapa és ükapa,
szépapa és ósapa,
apa, papa, csak apa!

Tudom, ezt hívják leszámazásnak,
neked is van, és mindenki másnak,
ott állnak mögöttünk sorban,
a sok apa ki tudja, hol van?

Édesapa, nagyapa, dédapa és ükapa,
szépapa és ósapa,
apa, papa, csak apa!

Ki tudja hol? Hát bennem!
Ilyennek kellett lennem.
A sok apa mind bennem él,
és belőlem így beszél,
hogy:

Édesapa, nagyapa, dédapa és ükapa,
szépapa és ósapa,
apa, papa, csak apa!

Tóth Krisztina

A tigris

https://koltogeto.blog.hu/2015/10/25/toth_krisztina_a_tigris

Szekrény mögött van egy rés,
vigyázz, oda be ne nézz!
Szekrény mögött, bent van a résben,
(Hogy bújt oda? Én sem értem!)
a szekrény és a fal között
valami beköltözött!
Néha fújtat, néha mormog,
néha azt hiszed, hogy nincs is,
de ha a lámpát leoltod,
látni, oda bújt a tigris!

Ott a tigris, bent a résben!
Hogy bújt oda? Én sem értem!

Hozok neki néha enni:
kérsz egy cukrot? Itt van egy szem,
de több nincsen, mára ennyi,
többet el ne lopd a kekszem!
Eldugta a papucsomat,
meg a zoknit is vagy tízszer,
morzsát is hagyott egy csomót,
mindent telefröcskölt vízzel!
Elég malac ez a tigris.
De hogy szóljak rá, ha nincs is?

Oda bújt be szégyenében,
ott lakik most, bent a résben!

Ha sötét van, ott a bajsza,
mozog a falon a rajza,
de ha felgyújtom a lámpát,

rögtön behúzza a lábát,
megérezem a tigrisszagot,
belefeküdt az ágyamba,
ott is tigrisnyomot hagyott:
jól tenné, ha békén hagyna.
A mackók is megijedtek:
ha megint jön, majd kap egyet!

Nyugi, tigris, házitigris,
maradj ott bent, látlak így is!

<https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6856843>

Tóth Krisztina

Fogas kérdés

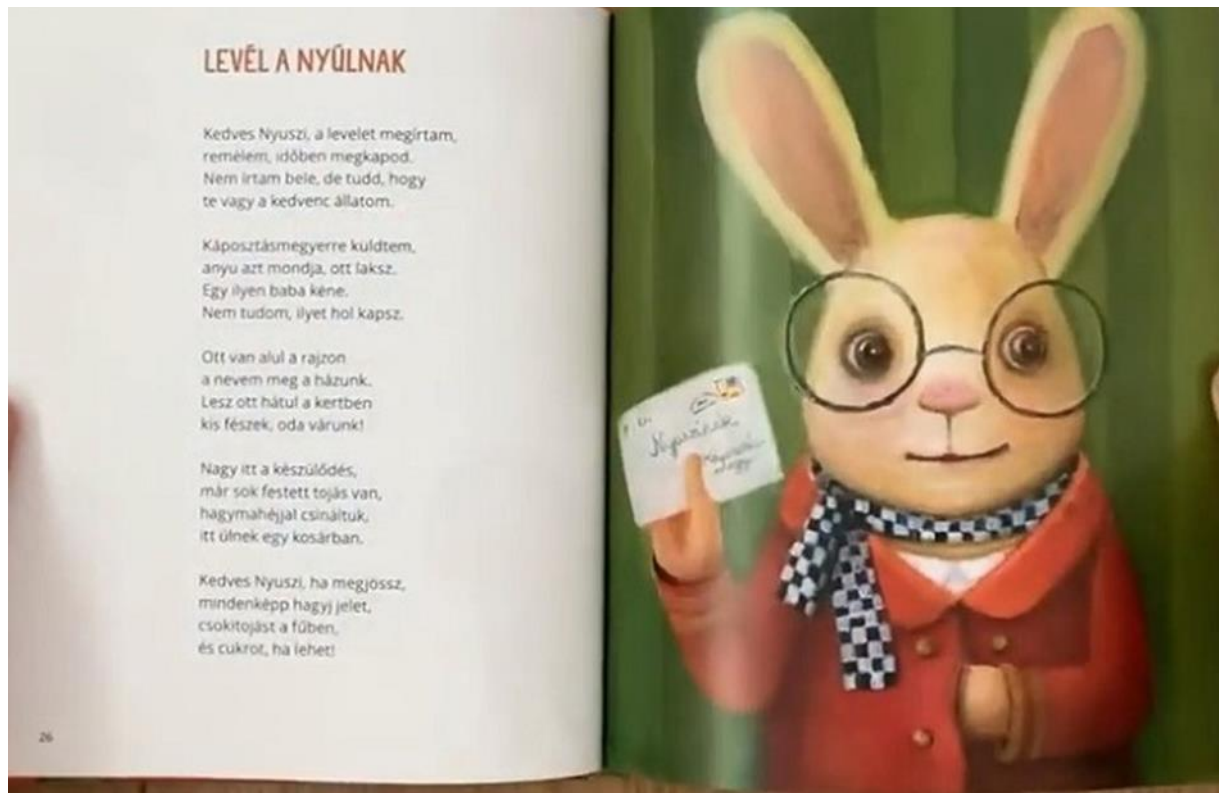
<https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6856843>

Tóth Krisztina

Levél a Nyúlnak

<https://olvasovanevels.gportal.hu/gindex.php?pg=33413215&nid=6856843>

Tóth Krisztina

Lusták dala

https://koltogeto.blog.hu/tags/r%3Aaktu%C3%A1lis_kedvenceink

Gyere lusta, feküdj mellém,
kezdjünk együtt lustálkodni,
és csak lógjunk itt egész nap,
mint kötélén fél pár zokni!

Gyere, bújj be mellém, lusta,
mondjuk el, mit nem csinálunk!
Most arról készüljön lista,
mi minden nem lesz ma nálunk!

Nem lesz itt ma nyelvtanlecke,
olyat lusták nem csinálnak.
Cerka se lesz kihegyezve,
és az öltözés is várhat.

Lego nem lesz itt ma rendben,
nem lesz mosdás, nem lesz séta!
Nehogy már mozdulni kelljen!
Elterülünk, mint a béka.

Szemetet ma nem viszünk le,
piszkos edényt nem mosunk el.
Aki fel próbálna hívni,
csak csöngessen, annak úgy kell!

Ez a lusták napja, vagy mi,
átalusszuk az egészséget,
tessék minket békén hagyni,
ágyba kérjük az ebédet!

Tóthárpád Ferenc

Faggató

<http://www.operencia.com/totharpad-ferenc-faggato3/>

Kinek zenél a szél a fán?

Kinek kacsint a Nap?

Hová tűnik el úgy a Hold,

hogy mégis ott marad?

Miért szalad a kis patak,

no, és hová szalad?

Ki varrja meg, ha felhasad

a hajnal-pirkadat?

Az ég, ha épp csak könnyezik,

szomorkodik talán?

De akkor meg miért nevet

szivárvány oldalán?

Na, és te, kedves kiskomám,

miért hagyod magad?

Nem baj, hogy még kérdezgetek

ilyen bolondokat?

Varró Dániel

Email

<https://verspatika.wordpress.com/2009/02/03/varro-daniel-email/>

Hát el vagyok egészen andalodva,
és gyöngé szívem, ímé, reszketeg,
mióta éjjelente, hajnalonta
veled titokban ímélezgetek.

Nem kell megszólítás, se semmi cécó,
és az se baj, ha nincsen ékezet,
csak kebelembe vésődjék e négy szó,
hogy: Önnek új levele érkezett!

Az egész világ egy linkgyűjtemény,
az emberek, a tárgyak benne linkek,
bárhova kattintok, te tűnsz elém,
te vagy felvillanó websiteja mindnek.

Te dobogsz bennem, mint versben a metrum.
Föltettem háttérnek a képedet,
s míg körülöttünk szikrázik a chat room,
látlak, miközben vakon gépelek.

Hiába nem láttalak még, az embert,
ha minden betűd mégis eleven,
ha érezlek, mint kisujjam az entert,
van nulladik látásra szerelem?

Zalán Tibor

Bodónak a tavaszról

<https://www.irodalmijelen.hu/2015-aug-10-1701/bobonak-tavaszrol-zalan-tibor-nagyalmos-ildiko-gyermekversei>

Bobó, ez a tavasz.

Ravaszi évszak. Nézd csak:

este még csupasz ágak.

Reggelre a helyükön lomb.

Lehet, hogy van egy gomb,

amit megnyom istenke,

vagy valaki más,

és zöldellni kezd az ág,

szirmot bont a virág,

egyszerre a szél is zene

lesz, lágyan simogat lehelete,

és vidámabbak fent a csillagok,

ha eljön az este. S a hold

is másként ragyog. Azt mondják,

ez a tündérek ideje.

Ha jól figyelsz,

egyiknek-másiknak látszik

a szárnya, felcsillanó szeme...

Bobó! Hiszen te a tükörbe nézel!

Az nem tündér ott,

hanem egy huncut kis angyal

nevető, gödröcskés arccal,

két növekvő foggal,

és sok kis göndör

tavaszi kacajjal...